

प्रचोद

“अहो वृजन्माखिलजन्मश्रीभनं
किं जन्मभिस्त्वपरैरप्यमुद्दिन् ।
न यत् कृषीकेशयशःकृतात्मनां
महात्मनां वः प्रचुरः समागमः ॥”

प्रचुरपुरुषः, पुं, (प्रचोरतीति । प्र+चुर कि स्तिये
+ कः । प्रचुरासौ पुरुषश्चेति ।) चौरः । इति
त्रिकाणशेषः । (प्रचुरो बहुलः पुरुषश्चेति
कर्म्मधारये ।) बहुनरश्च ॥

प्रचेतसौ, स्त्री, (प्रचेतयति ऋच्छितमिति । प्र+
चित् + णिच् + अस्च् । गौरादिवात् डीप् ।)
कटफलः । इति राजनिर्घण्टः ॥ प्रचेतसः कन्या
च ॥

प्रचेता, [ङ] पुं, (प्रचेतति युद्धादिस्थाने वीरान्
सञ्चिनोतीति । प्र+चित् + ङच् ।) सारथिः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

प्रचेताः, [सु] पुं, (प्रचेततीति । प्र+चित् +
असुन् ।) वरुणः । इत्यमरः । १ । १ । ६७ ॥
(यथा, रघौ । १ । ८० ।

“हृषिके दीर्घसत्रस्य सा चेदानीं प्रचेतसः ।

भुजङ्गपिहितदारं पातालमधि तिष्ठति ॥”

सुनिविशेषः । (यथा, मनुः । १ । २५ ।

“मरीचिमन्त्राङ्गिरसौ पुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् ।

प्रचेतसं वशिष्ठश्च भृगुं नारदमेव च ॥”

प्रकृतं चेतोऽस्य ।) प्रकृतहृदि, त्रि । इति

मेदिनी । प्राचीनवर्द्धिराजपुत्रः । यथा,—

“प्राचीनवर्द्धिर्भवान् सन्वेष्टस्त्वभ्यांवरः ।

समुद्रतनयायां वै दश पुत्रानजीजनत् ॥

प्रचेतसस्ति विख्याता राजानः प्रथितौजसः ॥”

इति कौर्मि १२ अध्यायः ॥

अपि च ।

“प्राचीनवर्द्धिस्तपुत्रः पृथिव्यामेकराड्वभौ ।

उपयेमे समुद्रस्य जवगस्य स वै सुताम् ॥

तस्मात् सुयाव सामुद्री दश प्राचीनवर्द्धिषः ।

सर्वे प्रचेतसो नाम धनुर्वेदस्य पारगाः ॥

अपृथग्धर्मचरणास्तेऽतप्यन्त महात्तपः ।

दश वर्षसहस्राणि समुद्रसलिले श्रयाः ॥

प्रजापतित्वं संप्राप्य भाष्यां तेषाञ्च मारिषा ।

अभवद्भयश्रापेन तस्यां दक्षोऽभवत् ततः ॥”

इति गारुडे ६ अध्यायः ॥

(प्रकृतज्ञानयुक्ते, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । २ । २३ । २ ।

“देवाश्चित् ते असुभ्यं प्रचेतसो हृहस्यते यज्ञियं

भागमानसुः ॥”

“हे हृहस्यते ! प्रचेतसः प्रकृतज्ञानास्ते त्वदीया

देवाश्चिद् देवा अपि ।” इति तद्वाक्ये

सायनः ।)

प्रचेलं, स्त्री, (प्रचेलतीति । प्र+चेल् + अच् ।)

पीतकाष्ठम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

प्रचेलकः, पुं, (प्रकथयति चेलति गच्छतीति । प्र+
चेल् + ऋच् ।) घोटकः । इति शब्दमाला ॥

प्रचोदनी, स्त्री, (प्रचोदते रोगो यथेति । प्र+
चुद् + णिच् + ल्युट् । डीप् ।) कण्टकारी ।

इत्यमरः । २ । ४ । ६४ ॥

प्रजः

प्रचोदितः, त्रि, (प्र+चुद् + क्तः ।) प्रेरितः ।
यथा,—

“प्रचोदिता येन पुरा सरस्वती ॥”

इति श्रीभागवते २ स्कन्धे ४ अध्यायः ॥

प्रच्छ, औ श्चोश्च । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(तुदा०-पर०-द्विक०-अनिट् ।) शोषा चातु-

मिच्छा । ऋष क्त इत्यस्यैव ज्ञानपक्षे निव्याद-

नात् । औ, अपाचोत् । श्च, पृच्छति वार्त्तां गुरुं

शिष्यः । इति दुर्गादासः ॥

प्रच्छदः, पुं, (प्रच्छाद्यतेऽनेनेति । प्र+च्छद् +
णिच् + करणे घः । “हृादेर्षुदुपसर्गस्य ॥”

६ । ४ । ६६ । इति उपधाया इत्सः ।) आ-

च्छादनम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,

रघुः । १६ । २२ ।

“प्रच्छदान्तगलितामुविन्दुभिः

क्रोधभिन्नवलयैस्त्रिवर्त्तनैः ॥”

प्रच्छदपटः, पुं, प्रकर्षेण ह्यद्यतेऽनेन स चासौ

पटश्चेति । आच्छादनपटः । पाण्डुर्इति ख्यातः ।

तत्पर्यायः । निचोलः २ । इत्यमरः । २ । ६ । ११६ ॥

निचुलः ३ । इति व्याङ्गिः ॥ निचोलम् ४ । इति

रभसः ॥ निचोली ५ । इति राजदेवः ॥ इत्य-

मरटीकायां भरतः ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे

३ परिच्छेदे ।

“वलीभङ्गाभोगैरलकपतितैः शीर्षकुसुमः

स्त्रियाः सर्वावस्थं कथयति रतं प्रच्छदपटः ॥”

प्रच्छना, स्त्री, (प्रच्छ + बाहुलकात् युच् । टाप् ।)

आमलगा । इति जटाधरः ॥

प्रच्छन्नं, स्त्री, (प्र+च्छद् + क्तः ।) अन्तर्हारम् ।

इत्यमरः । २ । २ । १४ ॥ आच्छन्ने, त्रि ॥

(यथा, महाभारते । ३ । ७१ । ३१ ।

“प्रच्छन्ना हि महात्मानस्वरन्ति पृथिवीमि-

माम् ॥”

प्रच्छर्दिका, स्त्री, (प्र+च्छद् वमने + “रोगाख्यायां

खुल् बहुलम् ॥” ३ । ३ । १०८ । इति खुल् ।

स्त्रियां टापि अत इत्वम् ।) वमिः । इत्यमरः ।

२ । ६ । ५५ ॥ (वमनकारके, त्रि ॥)

प्रच्छादनं, स्त्री, (प्रच्छाद्यतेऽनेनेति । प्र+च्छद् +
णिच् + ल्युट् ।) उत्तरीयवस्त्रम् । तत्पर्यायः ।

प्रावरणम् २ संखानम् ३ उत्तरीयकम् ४ ।

इति हेमचन्द्रः । ३ । ३३५ ॥ (नेत्रच्छदम् ।

यथा, अश्ववेद्यके । २ । १० ।

“प्रच्छादनं भवेद्वर्त्मं चाक्षिकूटमतः परम् ॥”

“वर्त्मं नेत्रच्छदं प्रच्छादनं प्रच्छादनापरनामकं

भवेत् । वर्त्मं नेत्रच्छदेऽञ्जनीत्वमरः ॥” इति

तट्टीका ॥ भावे ल्युट् । गोपनम् । यथा, महा-

भारते । १ । १६१ । १७ ।

“आत्मप्रच्छादनार्थं वै बाहुवीर्यसुपाश्रितः ।

विप्ररूपं विशायेदं मन्ये मां प्रति युध्यसे ॥”

प्रच्छादितं, त्रि, (प्र+च्छद् + णिच् + क्तः ।) आ-

च्छादितम् । इति हलायुधः ॥

प्रजः, पुं, (प्रजायते जायामर्भे इति । प्र+जन् +
ङः ।) पतिः । “जायायां प्रविश्य पुनर्जायते इति

प्रजल्पः

हे प्रजः पतिः ॥” इति प्रजावतीशब्दटीकायां
भरतः ॥

प्रजनः, पुं, (प्रजायतेऽनेनेति । प्र+जन् + करणे

घञ् । “जनिवध्योश्च ॥” ७ । ३ । ३५ । इति न

ट्टिः ।) उपसरः । इत्यमरः । ३ । २ । २५ ॥

हे स्त्रीगत्यादिषु पुङ्गवादीनां प्रथमगर्भाधानाय

मैथुनाभियोगः । प्रजनं स्त्रीवमिति केचित् ॥

पशूनां गर्भग्रहणकालः । इति स्वामी ॥ गर्वां

प्रथमगर्भग्रहणाभियोगः । इति सुभूतिः ॥

स्त्रीगवीषु पुङ्गवानां प्रथमगमनमिति सर्वस्वम् ॥

किन्तु वीनासुपसरं दृष्ट्वेति भट्टिः । इत्यमर-

टीकायां भरतः ॥ (मैथुनसाधनोपस्थेन्द्रियम् ।

यथा, मनुः । १२ । १२१ ।

“वाच्यं मित्रसुहृत्प्रजने च प्रजापतिम् ॥”

प्र+जन् + भावे घञ् । पुत्रोत्पादनम् । यथा,

मनुः । ६ । १२१ ।

“उपसर्जनं प्रधानस्य धर्मतो नोपपद्यते ।

पिता प्रधानं प्रजने तस्माद्दुर्मते तं भजेत् ॥”

जनयितरि, त्रि । यथा, भागवते । ८ । ५ । ३४ ।

“इशो नगानां प्रजनः प्रजानां

प्रसीदतां नः स महाविभूतिः ॥”

तथा, भगवद्गीतायाम् । १० । २८ ।

“प्रजनचासि कन्दर्पः सर्पाणामसि वासुकिः ॥”

प्रजननं, स्त्री, (प्रजायतेऽनेनेति । प्र+जन् + ल्युट् ।)

योनिः । (यथा, सुश्रुते । १ । २३ ।

“स्त्रिकृपायुप्रजननललाटागखौष्ठकृष्णफल-

कीषोदरजन्मुखाभ्यन्तरसंस्थाः सुखरोपणीय-

ब्रणाः ॥” प्र+जन् + भावे ल्युट् ।) जन्म ।

इति मेदिनी । ने, १६१ । (यथा, राजतर-

ङ्गियाम् । २ । ६१ ।

“वेधाः परां धुरसुपैति परीचकाणा-

मिचोः फलप्रजननेन हतश्रमो यः ॥”

घात्रीकर्म । यथा, सुश्रुते शारीरस्थाने । १०

अध्याये । “ततः स्रतोपधाने ऋद्विस्तीर्णं

शयने स्थितामामुसकथीसुत्तानामशङ्कनीया-

श्चतस्रः स्त्रियः परिशतवयसः प्रजननकृशलाः

कर्णितनखाः परिचरैर्युरिति ॥” प्रगमः । इति

विश्वः ॥ (यथा, महाभारते । १ । १२० । ३७ ।

“तस्मात् प्रवेद्यान्वद्य त्वां ह्येनः प्रजननात्

खयम् ।

सहशात् श्रेयसो वालं विद्वापत्वं यशस्विनि ॥”

प्रजनयतीति । प्र+जन + ल्युः । प्रजोत्पादके,

त्रि । यथा, वाजसनेयर्षंहितायाम् । १६ । ४८ ।

“इदं हविः प्रजननं मेऽस्त ॥”

प्रजनिका, स्त्री, (प्रजनयतीति । प्र+जन +
णिच् + ऋच् ।) टापि अत इत्वम् ।) माता ।

इति जटाधरः ॥

प्रजल्पः, पुं, (प्र+जल्प + भावे घञ् ।) वाक्य-

विशेषः । यथा,—

“अस्येर्ष्यामद्वयुजा योऽवधीरणसुद्रया ।

प्रियस्य कौशलोहारः प्रजल्पः स तु कथ्यते ॥”

इत्युज्ज्वलनीयमण्यः ॥